

ชื่อผลงานวิจัย การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์

ชื่อผู้วิจัย ลภัสรดา วรพัฒนกิจ

ตำแหน่ง ครูผู้สอน

วุฒิการศึกษา นิติศาสตร์บัณฑิต (น.บ.)

สถานศึกษา วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ

การติดต่อผู้วิจัย 856 ข ต.บางปลาสร้อย อ.เมือง จ.ชลบุรี 20000 โทร (089)4081499

E-mail Zha8292@gmail.com

ปีที่ทำวิจัยเสร็จ พ.ศ. 2559

ประเภทงานวิจัย วิจัยในชั้นเรียน

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ ” มีวัตถุประสงค์ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจด้วยวิธีการสอนแบบสตอรีไลน์และเพื่อประเมินความพึงพอใจวิธีสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ กลุ่มประชากรที่ใช้ในศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้นปวส.1/1 จำนวน 34 คน สอนแบบปกติ กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นปวส.1/2 จำนวน 30 คน สอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ ระยะเวลาในการดำเนินการ ภาคเรียนที่ 1/2559 เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ เรื่อง กฎหมายลักษณะหนี้ จำนวน 2 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 20 ข้อและ แบบประเมินความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบสตอรีไลน์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 10 ข้อ การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทดสอบ และตอบแบบสอบถาม โดยนำข้อมูลที่ได้อาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ผลการเปรียบเทียบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจโดยใช้การสอนแบบสตอรีไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีการสอนปกติ ผลการประเมินความพึงพอใจวิธีสอนวิชากฎหมายโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์มีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{X} = 4.62$)

ความสำคัญและความเป็นมาของปัญหา

การศึกษาไทยในปัจจุบันยังอยู่ในภาวะวิกฤต ด้านคุณภาพ เนื่องจากนักศึกษาไม่มีศักยภาพเพียงพอที่จะเรียนรู้และพัฒนาตนเองอย่างต่อเนื่อง อีกทั้งการจัดการเรียนการสอนยังเป็นแบบเดิมที่ยึดตัวครูเป็นศูนย์กลางโดยผู้เรียนมีหน้าที่รับเนื้อหาความรู้ที่ครู เป็นผู้มอบให้ (ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์, 2554) ซึ่ง กระบวนการดังกล่าวเป็นพฤติกรรมการถ่ายทอดเนื้อหา สาระตามแบบเรียนหรือตำราที่กำหนดไว้ อย่างชัดเจนด้วย วิธีการท่องจำโดยไม่เน้นกระบวนการให้ผู้เรียนได้พัฒนา ทักษะในด้านการคิด วิเคราะห์การแสดงความคิดเห็น และการแสวงหาความรู้ด้วยตนเอง ทำให้ผู้เรียนขาดคุณลักษณะช่างคิด ช่างสงสัย และการประยุกต์ใช้ทฤษฎี กับสภาพเหตุการณ์จริงได้ (สำนักงานคณะกรรมการการศึกษา แห่งชาติ, 2543; กรุงเทพมหานครออนไลน์, 2555)การจัดการเรียนการสอนในยุคปัจจุบัน ผู้สอนจะทำหน้าที่ในการป้อนข้อมูลให้กับผู้เรียนอย่างเดียวไม่ได้ เนื่องจากในยุคนี้ การเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและ แหล่งข้อมูลต่างๆ มีมากมายและง่ายต่อการเข้าถึง อย่างไรก็ตามผู้สอนมีหน้าที่ในการบอกแนวทางในการจัดการเรียนรู้ สร้างประสบการณ์การเรียนรู้ให้กับผู้เรียนทั้งที่มีอยู่รอบตัวในชีวิตประจำวัน และการ จัดประสบการณ์โดยการสร้างขึ้นมาเพื่อให้ผู้เรียนมีวิธีการเรียนและมีผลสัมฤทธิ์ที่เกิดขึ้นกับผู้เรียน โดยตรง (ธนพร,2558:1)

การจัดการเรียนรู้วิธีดอร์ไลน์ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาไว้ร่วมกัน เช่น การบูรณาการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)เนื่องจากกลุ่มผู้ศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า ความรู้ควรมี ลักษณะเป็นองค์รวมความคงทนของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวิธีการได้มาซึ่งความรู้ และประสบการณ์ ผลงานสร้างสรรค์ที่มีความหมายได้มาจากการเรียนรู้เกิดจากการกระทำของตนเองด้วยประสบการณ์ตรง (อรทัย มูลคำและคณะ. 2542: 43)

การจัดการเรียนรู้วิธีดอร์ไลน์ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาไว้ร่วมกัน เช่น การบูรณาการ การเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างองค์ความรู้ (Constructivism)เนื่องจากกลุ่มผู้ศึกษาค้นคว้าเรื่องนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่า ความรู้ควรมี ลักษณะเป็นองค์รวมความคงทนของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวิธีการได้มาซึ่งความรู้ และประสบการณ์ ผลงานสร้างสรรค์ที่มีความหมายได้มาจากการเรียนรู้เกิดจากการกระทำของตนเองด้วยประสบการณ์ตรง (อรทัย มูลคำและคณะ. 2542: 43) ถือได้ว่าเป็นการบูรณาการหลักสูตรที่มีความหลากหลาย ก่อให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกันระหว่างผู้เรียนและผู้สอนดังที่ เบลล์ และ ไฟฟิลด์ (Bell and Fild.1998: 5) กล่าวว่าการเรียนรู้วิธีดอร์ไลน์มีพื้นฐานมาจากทฤษฎีที่ว่าความรู้เป็นสิ่งที่ซับซ้อนและมีมากมายหลาย ระดับการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ต้องอาศัยประสบการณ์เดิมที่มีอยู่ โดยผู้เรียนจะสร้างความหมายของการ เรียนรู้ได้ด้วยการให้เขามีประสบการณ์จริง จากการลงมือปฏิบัติซึ่งเครสเวล (Creswell.1997 : 112) ได้ กล่าวไว้เช่นเดียวกันว่า วิธีดอร์ไลน์เป็นรูปแบบการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง โดยเป็น การบูรณาการหลักสูตรเข้าด้วยกัน และฝึกให้ผู้เรียนได้รู้จักการค้นคว้าหาความรู้ด้วยตนเอง ซึ่งมีผลต่อ

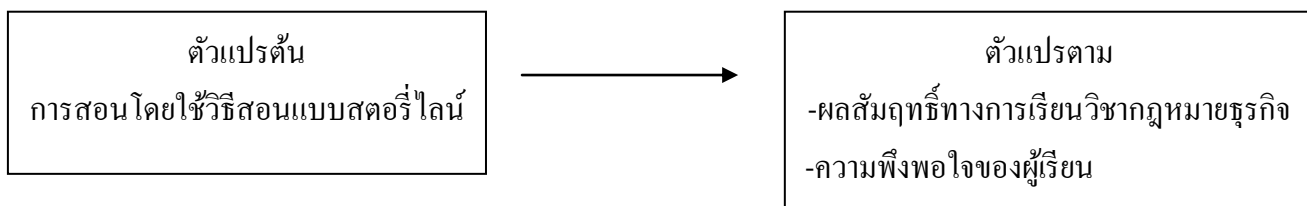
การพัฒนาทักษะทางด้านภาษา และการทำงานกลุ่มร่วมกันอย่างสร้างสรรค์วิชากฎหมายธุรกิจ ในหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงมีเนื้อหาวิชา ก่อนข้างมาก ทั้งยังต้องอาศัยทักษะการคิดวิเคราะห์ และการประยุกต์ใช้ข้อมูล การเชื่อมโยงเหตุและผลได้ อย่างเป็นระบบ และการแปลความหมาย ข้อมูลเพื่อนำ ไปสู่การแก้ปัญหาในการปฏิบัติงานจริงในชีวิตประจำวัน ซึ่งพบว่าการจัดการเรียนการสอนวิชาดังกล่าวในปัจจุบัน ที่ใช้การบรรยายควบคู่กับหนังสือเรียนไม่ช่วยให้นักศึกษา ตอบคำถามที่อาศัยการคิดวิเคราะห์และประยุกต์ใช้หลัก กฎหมายได้ดีเท่าที่ควร นอกจากนี้ นักศึกษายังขาดความกระตือรือร้นในการแสวงหา ความรู้ และขาดการมีส่วนร่วมในการอภิปรายร่วมกันในชั้นเรียน ส่งผลให้นักศึกษาขาดความเข้าใจและ ไม่สามารถประยุกต์ใช้หลักกฎหมายในการตอบคำถามได้ จากสภาพการเรียนการสอนดังกล่าว ทำให้ผู้วิจัย เกิดแนวคิดที่จะแก้ปัญหาและพัฒนาการเรียนการสอน โดยการวิจัยเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้ออนไลน์ ทั้งนี้เพื่อให้ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่ดีขึ้น อีกทั้งทำให้ผู้เรียนมีความเข้าใจและประยุกต์วิชากฎหมายใช้ในชีวิตประจำวันได้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

2.1 เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์

2.2 เพื่อประเมินความพึงพอใจวิธีสอนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

กรอบแนวคิดวิจัย

สมมุติฐานการวิจัย

1. นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีการสอนปกติ
2. นักเรียนมีความพึงพอใจที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์อยู่ในระดับมาก

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. การจัดการเรียนรู้ออนไลน์ หมายถึง การสร้างเส้นทางการเดินเรื่องให้เรียงต่อเนื่องกันตามลำดับเหตุการณ์และสอดคล้องกับเนื้อหาสาระการเรียนรู้ โดยใช้คำถามนำเป็นตัวเชื่อมโยงในการเปิดประเด็นให้นักเรียนได้ผูกเรื่องจากประสบการณ์และจินตนาการ อันเป็นการเรียนรู้ที่หลากหลายโดยมีองค์ประกอบหลัก 4 องค์ประกอบ ได้แก่ ฉาก ตัวละคร วิถีชีวิต เหตุการณ์และปัญหาที่ต้องแก้ไข ซึ่งมีขั้นตอนในการจัดการเรียนรู้ ดังนี้

ขั้นเตรียมเป็นขั้นเตรียมความพร้อมให้นักเรียน โดยการแนะนำการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ และเปิดโอกาสให้นักเรียนซักถาม หลังจากนั้นก็แบ่งนักเรียนเป็นกลุ่มชั้นปฏิบัติการจัดการเรียนรู้เป็นชั้นที่นักเรียนจะดำเนินกิจกรรมต่างๆ ได้แก่การตอบคำถาม และการปฏิบัติกิจกรรมต่างๆ ตามองค์ประกอบของวิธีสตอรีไลน์ โดยจะแบ่งเป็นตอนอย่างน้อย 4 ตอนตามองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ ในแต่ละตอนนักเรียนจะมีการวางแผนเพื่อตอบคำถามนำและการสร้างสรรค์สิ่งต่างๆตามจินตนาการที่แบ่งเป็นลำดับชั้นตอนดังนี้

ตอนที่ 1 การสร้างฉาก ใช้คำถามนำ อันจะก่อให้เกิดการสะท้อนภาพเกี่ยวกับเรื่องราวที่เกิดขึ้น ที่ไหนถือว่าเป็นการเริ่มต้นให้นักเรียนทราบว่ากำลังมีประสบการณ์ใหม่เกิดขึ้น เป็นการเริ่มเข้าสู่บทเรียน หรือเปิดตัวเรื่องในฉากเป็นการระบุสถานที่ เวลาและสิ่งแวดล้อมต่างๆ

ตอนที่ 2 การสร้างตัวละคร คือการใช้คำถามที่จะก่อให้เกิดการผูกเรื่องเกี่ยวกับคน หรือสัตว์ที่นักเรียนเป็นผู้กำหนดเรื่อง และบทบาทในการดำเนินเรื่องตั้งแต่ต้นจนจบตัวละครจะทำให้ฉากสมจริง โดยใช้ตุ๊กตา หรือหุ่นมือเป็นสัญลักษณ์

ตอนที่ 3 การกำหนดวิถีการดำรงชีวิต ใช้คำถามนำที่ให้นักเรียนเสนอเรื่องราวที่เกี่ยวกับกิจกรรมของตัวละคร คำถามว่าตัวละครเหล่านี้ทำอะไร ซึ่งเป็นการดำเนินชีวิตหรือสะท้อนชีวิตของตัวละคร

ตอนที่ 4 เหตุการณ์และการแก้ปัญหา ต้องมีคำถามนำว่า มีอะไรสำคัญเกิดขึ้นกับตัวละคร คือการมีเหตุการณ์ และปัญหาที่ต้องแก้ไขขึ้นกิจกรรมการเรียนรู้สรุปและนำเสนอผลงาน นักเรียนออกมาอภิปราย หรือสรุปเล่าเรื่อง นำเสนอผลงานตลอดจนแนวคิดและประสบการณ์ของกลุ่มตนเอง ให้เพื่อน ๆ ทราบขั้นประเมินผล ประเมินจากการปฏิบัติกิจกรรมในทุกชั้นตอน คือ การตอบคำถามนำ การปฏิบัติกิจกรรมในแต่ละตอน ผลงานการสร้างสรรค์ และจากการนำเสนอผลงานกลุ่ม

2. ความพึงพอใจ หมายถึง ความรู้สึกชอบของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์

3. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง คะแนนจากการทำแบบทดสอบที่พัฒนาขึ้นเมื่อเทียบการทำแบบทดสอบก่อนและหลังเรียน จากผู้เรียนรายวิชาภูมิศาสตร์ และคะแนนของการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้อง

หลักสูตรวิชาภูมิศาสตร์

วิชาภูมิศาสตร์เกี่ยวกับบุคคล นิติกรรม นี้ เอกเทศสัญญาที่สำคัญ ได้แก่ สัญญาซื้อขาย แลกเปลี่ยน เช่าทรัพย์ เช่าซื้อ จ้างแรงงาน จ้างทำของ ผ่าทรัพย์ □ ยืม ค้ำประกัน จำนอง จำนำ ตัวแทน นายหน้า ประนีประนอม ยอมความ ตั๋วเงิน มีมาตรฐานรายวิชา 1. เข้าใจหลักกฎหมายที่สำคัญ ๆ ในทางธุรกิจ 2. เข้าใจขั้นตอนการปฏิบัติตามกฎหมายในการประกอบธุรกิจงานต่าง ๆ 3. นำความรู้กฎหมายที่

เกี่ยวกับธุรกิจไปใช้ในการประกอบธุรกิจต่างๆ 4. แก้ไขปัญหาเบื้องต้นทางกฎหมาย รวมทั้งนำไปประยุกต์ใช้ในทางธุรกิจและการดำเนินชีวิต (หลักสูตรระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูง: 2557)

แนวคิดของการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์

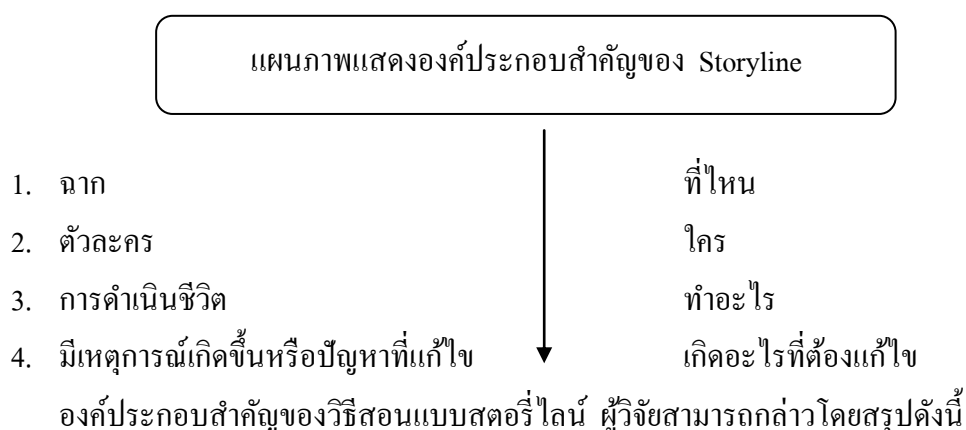
Storyline มาจากคำว่า story และline ซึ่งหมายถึง เส้นทางของเรื่องราว หรือแนวทางเรื่อง เป็นการดำเนินเรื่องราวที่เรียงติดต่อกันเป็นลำดับ (จันทร์ชติ มาพุทธ 2546 : 1)การจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาไว้ร่วมกันเช่น การบูรณาการการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างองค์ความรู้(Constructivism) เนื่องจากกลุ่มผู้ศึกษานี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าความรู้ควรมีลักษณะเป็นองค์รวม ความคงทนของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวิธีการได้มาซึ่งความรู้และประสบการณ์ และผลงานสร้างสรรค์ที่มีความหมายได้มาจากการเรียนรู้ จากการกระทำของตนเองด้วยประสบการณ์ตรง (อรทัย มูลคำและคณะ. 2542:43) มีองค์ประกอบของการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์

หลักการสร้าง Storyline

เจฟ เกรสเวล ได้เสนอหลักการ ในการสร้าง Storyline ไว้ 6 ประการดังนี้

1. ยึดหลักของการเล่าเรื่อง Storyline จะมีองค์ประกอบต่างๆ ที่ผสมผสานอยู่ด้วยกันสามส่วน คือตัวละคร ซึ่งอาจเป็นคนหรือสัตว์หรือเล่าเรื่องในอดีตในรูปของตำนาน ความเชื่อ
2. ยึดหลักการวางโครงเรื่องให้น่าติดตาม
3. ยึดหลักกว่าเป็นผู้กำหนดโครงสร้าง โดยนำเนื้อหาและจุดประสงค์ในหลักสูตรมาวางกรอบของเส้นทางเดินเรื่อง
4. ยึดหลักให้ผู้เรียนเป็นเจ้าของเรื่องราว
5. ยึดหลักเกี่ยวกับการดำเนินเรื่องต้องเป็นเรื่องที่เกี่ยวข้อง
6. ยึดหลักโครงสร้าง

วัลย์ พานิช (2547 : 35) ได้เขียนแผนผังที่แสดง องค์ประกอบทั้ง 4 องค์ประกอบที่สำคัญของสตอรีไลน์ดังแผนภูมิ

องค์ประกอบสำคัญของวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ จะประกอบไปด้วยองค์ประกอบสำคัญ 4 องค์ประกอบ คือ ฉาก ตัวละคร การดำเนินชีวิตหรือวิถีชีวิต และมีเหตุการณ์สำคัญเกิดขึ้นหรือมีปัญหาที่ควรแก้ไข เพื่อให้ผู้เรียนคิดหาวิธีแก้ไขปัญหาในเหตุการณ์นั้นๆ โดยมีการตั้งคำถามหลักเป็นตัวเชื่อมเพื่อดำเนินไปสู่กิจกรรม ซึ่งผู้เรียนต้องเป็นผู้ลงมือปฏิบัติเอง โดยเน้นทักษะการคิดและการปฏิบัติควบคู่กันไป และให้สัมพันธ์สอดคล้องกับเนื้อหาวิชาเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ โดยมี ขั้นตอนการวางแผนการเรียนการสอนด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ตามที่สาโรช โศภิตรักษ์ (2546 : 83) เสนอขั้นตอนการจัดการเรียนรู้ด้วยวิธีสอนแบบสตอรีไลน์ มี 3 ขั้นตอน ดังนี้ คือขั้นนำ ผู้สอนเตรียมห้องเรียนที่จะใช้สอน หัวข้อนั้นอาจได้จากเนื้อหา บทเรียน หรือหลักสูตรโดยค่านึงว่าหัวข้อนั้นสอดคล้องกับหลักสูตรและสามารถนำมาพัฒนาความรู้ ทักษะทัศนคติ โดย อรทัย มูลคำและคณะ (2542: 36-38) กล่าวถึงประโยชน์ที่เกิดกับผู้เรียน จากการใช้วิธีสตอรีไลน์ว่ามีได้เกิดขึ้นแก่ผู้สอน หรือผู้เรียนฝ่ายหนึ่งฝ่ายใดแต่เพียงฝ่ายเดียว หากแต่เกิดขึ้นแก่ผู้เกี่ยวข้องทุกฝ่ายดังข้อมูลต่อไปนี้ 1) ผู้เรียน ไม่รู้สึกเบื่อ 2) วิธีการนี้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญ 3) วิธีการนี้ทำให้เกิดรูปแบบของการแก้ปัญหาที่ยาก หรือซับซ้อน นอกเหนือจากที่มีในหลักสูตร 4) วิธีการนี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถทบทวนไปมาได้จากมวลประสบการณ์เดิมของผู้เรียน 5) วิธีการนี้ง่ายต่อการสำลึงที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนมาเป็นประเด็นในการศึกษา 6) วิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีชีวิตชีวา 7) วิธีการนี้ จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเชื่อมต่อดระดับความยากง่ายของความรู้ให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนในห้องได้อย่างเหมาะสม

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เสนีย์ โทสุโขวงศ์ (2550) ได้ศึกษา “โครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์” ผลการประเมินผลว่านักเรียนโรงเรียน โกรกพระมีสภาพความสำเร็จของการพัฒนาพฤติกรรมการเรียนรู้ตามโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์ ในภาพรวมอยู่ในระดับมาก ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าของโครงการในภาพรวมมีความเหมาะสมความเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

สุภา ศรีงาม. 2551. ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์. ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรที่ใช้ในศึกษาคั้งนี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้นปวส.1/1 จำนวน 34 คน ที่สอนโดยวิธีการสอนแบบปกติ กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นปวส.1/2 จำนวน 30 คน ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ ได้มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม(Cluster Random Sampling)

เครื่องมือที่ใช้เก็บข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการสร้าง และหาคุณภาพเครื่องมือ ดังนี้

1. แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์เรื่องกฎหมายลักษณะหนี้

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้ คือศึกษาและวิเคราะห์หลักสูตรและการศึกษาเกี่ยวกับการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์จากตำราและเอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้โดยผู้วิจัยได้ประยุกต์แนวความคิดการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ โดยให้สอดคล้องกับจุดประสงค์การเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายลักษณะหนี้ สร้างแผนการจัดการเรียนรู้วิชากฎหมายธุรกิจ เรื่อง กฎหมายลักษณะหนี้ จำนวน 2 แผน นำแผนการจัดการเรียนรู้ เรื่อง กฎหมายลักษณะหนี้ ที่ผู้วิจัยสร้างเสร็จเรียบร้อยแล้วเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1. นางขวัญใจ สอนศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 2. นางณัฐกมล พินิจศักดิ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน 3. นายพงษ์พันธ์ แสงประเสริฐ อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมาย ตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา ความชัดเจนและความถูกต้องของจุดประสงค์การเรียนรู้สอดคล้องกับเนื้อหาและกิจกรรม สื่อการเรียนรู้ และความสอดคล้องระหว่างจุดประสงค์การเรียนรู้กับการวัดผลประเมินผล เพื่อนำข้อเสนอมาปรับปรุงแก้ไข นำแผนการจัดการเรียนรู้ กฎหมายลักษณะหนี้ ที่ผ่านการปรับปรุงแก้ไขตามข้อเสนอแนะเรียบร้อยแล้วไปใช้ทดลอง

2. แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ แบบเลือกตอบ ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ นำแบบทดสอบที่สร้างเสร็จแล้วไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ได้แก่ 1. นางขวัญใจ สอนศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ นางณัฐกมล พินิจศักดิ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน . นายพงษ์พันธ์ แสงประเสริฐ อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมาย ตรวจสอบแก้ไขความถูกต้องด้านความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา โดยพิจารณาว่าข้อทดสอบที่เขียนขึ้นมานั้นสอดคล้องกับเนื้อหา จุดประสงค์การเรียนรู้หรือไม่ อีกทั้งพิจารณาความเหมาะสมในด้านภาษา คำสั่ง เนื้อหา ความยาวของเรื่อง เวลาและรูปแบบ นำแบบทดสอบที่ได้รับการแก้ไขแล้วไปทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพสูงชันปีที่ 1 จำนวน 40 คน เพื่อหาคุณภาพของแบบทดสอบ นำคะแนนที่ได้จากแบบทดสอบมาวิเคราะห์หาค่าความยากง่าย (P)และหาค่าจำแนก (r) โดยใช้เทคนิค 27 % ของ Chung The Fan แล้วคัดเลือกข้อสอบที่มีค่าความยากง่าย (P) ระหว่าง .20-.79 และหาค่าจำแนก (r) อยู่ระหว่าง .21-.65 นำแบบทดสอบที่คัดเลือกแล้ว จำนวน 20 ข้อ มาหาค่าความเชื่อมั่น ใช้สูตร KR – 20 ผลปรากฏว่าได้ค่าสัมประสิทธิ์ความเชื่อมั่นเท่ากับ .58

3. แบบประเมินความพึงพอใจ

แบบประเมินความพึงพอใจเกี่ยวกับวิธีสอนโดยใช้ปัญหาเป็นฐาน มีขั้นตอนในการสร้างดังนี้ วิเคราะห์จุดประสงค์เนื้อหา ศึกษาการสร้างแบบประเมินความพึงพอใจ สร้างแบบประเมินความพึงพอใจเป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า (Rating Scale) มี 5 ระดับ ข้อมูลที่ได้สามารถแปลงผลเป็นคะแนนได้ (บุญชม ศรีสะอาด. 2543: 158-163) นำแบบประเมินเสนอผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านได้แก่ 1. นางขวัญใจ สอนศิริ รองผู้อำนวยการฝ่ายวิชาการ 2. นางณัฐกมล พินิจศักดิ์ รองผู้อำนวยการฝ่ายกิจการนักเรียน 3. นายพงษ์พันธ์ แสงประเสริฐ อาจารย์ผู้สอนวิชากฎหมาย เพื่อพิจารณาหาความเที่ยงตรง ความถูกต้องของข้อคำถาม แล้วนำมาปรับปรุงตามข้อเสนอแนะ นำแบบประเมินที่แก้ไขแล้ว พิมพ์เป็นฉบับสมบูรณ์เพื่อไปทดลองกับนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 จำนวน 10 คน หาค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามความพึงพอใจ นำแบบสอบถามความพึงพอใจที่ผ่านการตรวจสอบแล้วพิมพ์เป็นแบบประเมินความพึงพอใจฉบับจริงเพื่อไปใช้กับกลุ่มตัวอย่างต่อไป

การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล นำแผนการสอนที่สร้างขึ้นจำนวน 2 แผน ไปสอนกลุ่มตัวอย่าง เป็นเวลา 4 คาบ หลังจากเรียนครบ 4 คาบ ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์วิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้และประเมินความพึงพอใจ เก็บรวบรวมข้อมูลแล้วนำไปวิเคราะห์โดยวิธีการทางสถิติ

การวิเคราะห์ข้อมูล

สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ประกอบด้วย รวบรวมข้อมูลโดยใช้ค่าสถิติพื้นฐาน ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบน วิเคราะห์หาประสิทธิภาพของแบบทดสอบรายข้อ โดยใช้เทคนิค 27% คำนวณหาค่าความยากง่าย (P) และอำนาจจำแนก (r) โดยใช้โปรแกรมคอมพิวเตอร์ หาค่าความเชื่อมั่นของแบบทดสอบ โดยใช้สูตร KR-20 เปรียบเทียบคะแนนของนักเรียนในกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมจากการทำแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน โดยการทดสอบค่า ที (t-test)

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยได้นำเสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับดังนี้

1. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์กับวิธีการสอนปกติ
2. ผลประเมินความพึงพอใจวิธีสอนโดยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์

ตารางที่ 1 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบก่อนเรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ ของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังนี้

	ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มตัวอย่าง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	(2 - Tailed)	
กลุ่มทดลอง	34	12.00	.12	.78	.30
กลุ่มควบคุม	30	13.00	.20		

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 1 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ทดสอบก่อนเรียนของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 12.00$, *S.D.* = .12) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 13.00$, *S.D.* = .20) ไม่มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่า ก่อนการทดลองนักเรียนกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีผลคะแนนในการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ไม่แตกต่างกัน

ตารางที่ 2 ผลการเปรียบเทียบคะแนนทดสอบหลังเรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ที่ได้รับการสอนด้วยโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ของกลุ่มทดลองและการสอนโดยวิธีการสอนแบบปกติของกลุ่มควบคุม ปรากฏผลดังนี้

	ขนาดของ กลุ่มตัวอย่าง	ค่าเฉลี่ย	ค่าความเบี่ยงเบน มาตรฐาน	<i>t</i>	<i>p</i>
กลุ่มตัวอย่าง	<i>N</i>	\bar{X}	<i>SD</i>	(2 - Tailed)	
กลุ่มทดลอง	34	17.00	.30	1.20	.00
กลุ่มควบคุม	30	14.00	.15		

* $p < .01$

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลจากตารางที่ 2 พบว่า คะแนนเฉลี่ยของนักเรียนที่เรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้ที่ได้รับการสอนด้วยโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ของกลุ่มทดลอง ($\bar{X} = 18.00$, *S.D.* = .52) และกลุ่มควบคุม ($\bar{X} = 15.00$, *S.D.* = .41) มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 ซึ่งแสดงให้เห็นว่านักเรียนกลุ่มทดลองที่ได้รับการสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ มีผลคะแนนในการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้มีผลสัมฤทธิ์ที่สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติ

ตอนที่ 3 ผลการตอบแบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประกาศนียบัตรวิชาชีพ
ชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนโดยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์

รายการ	N = 34		ระดับ	อันดับที่
	\bar{X}	SD		
1. นักเรียนมีความรับผิดชอบ	4.54	.12	มากที่สุด	7
2. นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น	4.87	.55	มาก	1
3. นักเรียนมีความกระตือรือร้นที่เรียน	4.61	.30	มากที่สุด	6
4. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน	4.30	.07	มาก	10
5. นักเรียนได้ฝึกความขยันและอดทน	4.38	.09	มาก	9
6. นักเรียนได้ทำงานร่วมกัน	4.42	.15	มาก	8
7. นักเรียนมีความสุขสนุกสนานในกิจกรรมการเรียนรู้	4.69	.13	มากที่สุด	5
8. ทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้รวดเร็วขึ้น	4.82	.12	มากที่สุด	3
9. นักเรียนมีโอกาสมองมือปฏิบัติ	4.81	.11	มากที่สุด	4
10. นักเรียนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น	4.83	.10	มากที่สุด	2
รวม	4.62	.17	มากที่สุด	

จากตารางที่ 3 พบว่าระดับและอันดับความพึงพอใจของนักเรียนนักเรียนชั้นประกาศนียบัตร
วิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1 ที่ได้รับการสอนแบบสตอรี่ไลน์ คะแนนเฉลี่ยโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด
($X = 4.62$) เมื่อเรียงลำดับจากมากไปน้อย 3 อันดับแรกได้แก่ ข้อ 2. นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น
ข้อ 10. นักเรียนเรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และข้อ 8. ทำให้นักเรียนจดจำเนื้อหาได้รวดเร็วขึ้นส่วน
ข้อที่มีคะแนนน้อยที่สุดคือ ข้อ 4. นักเรียนเกิดความมั่นใจในการเรียน

อภิปรายผลการวิจัย

การวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับ
ประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรี่ไลน์ ” มีวัตถุประสงค์ศึกษา
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจด้วยวิธีการสอนแบบสตอรี่ไลน์และเพื่อประเมินความพึง
พอใจวิธีสอนโดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์

กลุ่มประชากรที่ใช้ในศึกษานี้ ได้แก่ นักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงชั้นปีที่ 1
วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ ปีการศึกษา 2559 จำนวน 243 คน กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่
กลุ่มควบคุม นักเรียนชั้นปวส.1/1 จำนวน 34 คน สอนแบบปกติ กลุ่มทดลอง นักเรียนชั้นปวส.1/2
จำนวน 30 คน สอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ ระยะเวลาในการดำเนินการ ภาคเรียนที่ 1/2559
เนื้อหาที่ใช้ในการวิจัยวิชากฎหมายธุรกิจเรื่องกฎหมายลักษณะหนี้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยได้แก่ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ เรื่อง กฎหมายลักษณะหนี้ จำนวน 2 แผน แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน 20 ข้อและ แบบประเมิน ความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้การสอนแบบสตอรี่ไลน์เป็นแบบมาตราส่วนประมาณ ค่า 10 ข้อ

การเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยการศึกษาค้นคว้าเอกสาร ทดสอบ และตอบแบบสอบถาม โดย นำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติ ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สรุปผลการวิจัย

1. ผลการเปรียบเทียบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีการสอนปกติ

2. ผลการประเมินความพึงพอใจวิธีสอนวิชากฎหมาย โดยการสอนแบบสตอรี่ไลน์ผู้เรียนมีความพึงพอใจอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.62$)

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยครั้งนี้ อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ผลการเปรียบเทียบของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยใช้วิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์ในระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพณิชยการ แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญ ทางสถิติที่ระดับ 0.01 โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจ โดยวิธีสอนแบบสตอรี่ไลน์สูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบวิธีการสอนปกติ ซึ่งผลการเรียนแตกต่างกัน เหมือนกับงานวิจัยของ สุภา ศรีงาม. (2551) ได้ทำการศึกษาเรื่องการศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์. การศึกษาวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่างก่อนและหลังการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์ ผลการวิจัยพบว่าผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนหลังการเรียนรู้แบบสตอรี่ไลน์สูงกว่าก่อนเรียน โดยคะแนนเฉลี่ยจากการทดสอบหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ทั้งนี้ทั้งนี้อาจเนื่องมาจาก วิธีสอนสตอรี่ไลน์ เป็นวิธีที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลางเน้นการเรียนรู้จากสิ่งใกล้ตัว อีกทั้งนักเรียนที่ได้รับการเรียนรู้ด้วยวิธีการสอนแบบใหม่ซึ่งนักเรียนยังไม่เคยพบเจอ และเสนีย์ ไตสุใจวงศ์ (2550) ได้ศึกษา “โครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์” ผลการประเมินพบว่านักเรียนโรงเรียน โกรกพระมีสภาพความสำเร็จของการพัฒนาพฤติกรรมกรเรียนรู้ตามโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรี่ไลน์ในภาพรวมอยู่ในระดับ

มาก ผลการประเมินปัจจัยนำเข้าในการดำเนินโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงด้วยบูรณาการการเรียนการสอน โดยใช้วิธีสตอรีไลน์พบว่า ครูมีความคิดเห็นว่าปัจจัยนำเข้าของโครงการในภาพรวมมีความเหมาะสมความเพียงพอ อยู่ในระดับมาก

2. ผลการประเมินความพึงพอใจการสอนวิชากฎหมายโดยใช้การสอนแบบสตอรีไลน์

ผู้เรียนมีความพึงพอใจโดยภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($X = 4.62$) โดยข้อที่มีคะแนนความพึงพอใจมากที่สุด 3 อันดับแรกคือ นักเรียนเข้าใจเนื้อหามากขึ้น เรียนรู้จากสถานการณ์ที่เกิดขึ้น และจดจำเนื้อหาได้รวดเร็ว ทั้งนี้สอดคล้องกับ อรรถชัย มูลคำและคณะ. 2542:43) ได้กล่าวถึงกระบวนการเรียนรู้นี้ว่า การจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ ได้นำทฤษฎีการเรียนรู้หลายทฤษฎีมาไว้ร่วมกัน เช่น การบูรณาการการเรียนรู้แบบมีส่วนร่วม และการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีสร้างองค์ความรู้(Constructivism) เนื่องจากกลุ่มผู้ศึกษาค้นนวัตกรรมนี้มีความเชื่อเกี่ยวกับการเรียนรู้ว่าความรู้ควรมีลักษณะเป็นองค์รวม ความคงทนของการเรียนรู้ขึ้นอยู่กับวิธีการ ได้มาซึ่งความรู้และประสบการณ์ และผลงานสร้างสรรค์ที่มีความหมายได้มาจากการเรียนรู้ จากการกระทำของตนเองด้วยประสบการณ์ตรง อีกทั้งกระบวนการเรียนมีประโยชน์คือ ผู้เรียนไม่รู้สึกเบื่อ เนื่องจากได้ฝึกฝนทักษะต่างๆได้หลากหลาย จากการทำงานกับหัวข้อที่ได้รับมอบหมายตามความสนใจ ผู้เรียนสามารถเชื่อมโยงทักษะที่เรียนรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวันได้เพราะมีการตรวจสอบความสามารถโดยการสาธิต หรือการแสดงผลงานของผู้เรียน วิธีการนี้เป็นวิธีการเรียนรู้ที่เน้นผู้เรียนสำคัญที่สุด ผู้เรียนสามารถสร้างสรรค์งานออกจากความคิดและประสบการณ์ของตนเอง เพราะความรู้ที่อยู่ในสมองของผู้เรียนเองเป็นสิ่งที่ดีที่สุดในเรื่องที่เล่าคำหัตถ์รย์ในห้องเรียน วิธีการนี้ทำให้เกิดรูปแบบของการแก้ปัญหาที่ยาก หรือซับซ้อน นอกเหนือจากที่มีในหลักสูตร เพราะผู้เรียนจะมีโอกาสได้สร้างสรรค์สิ่งแวดลอมต่างๆ จากจินตนาการของตนเองเพิ่มมากขึ้น ผู้เรียนสามารถกำหนดคุณลักษณะต่างๆ ให้แก่ตัวละครของเขาได้เอง วิธีการนี้เป็นรูปแบบการเรียนรู้ที่สามารถทบทวนไปมาได้จากมวลประสบการณ์เดิมของผู้เรียน การทบทวนฝึกหัดบ่อยๆ ทำให้เกิดการเรียนรู้ที่คงทนถาวรมากขึ้น ดังนั้นการที่ผู้สอนสามารถสร้างกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อการเรียนรู้มากที่สุด รวมไปถึงการสร้างสรรค์เค้าโครงเรื่องที่ดีซึ่งผู้เรียนสนใจในการฝึกทักษะแปลกใหม่ย่อมเป็นการทำทลายความสามารถของผู้สอนเช่นกัน วิธีการนี้ง่ายต่อการสำลิ่งที่อยู่ใกล้ตัวของผู้เรียนมาเป็นประเด็นในการศึกษา วิธีการนี้เป็นวิธีการที่มีชีวิตชีวาเนื้อหาที่ผู้สอนและผู้เรียนช่วยกันสร้างขึ้นเปิดโอกาสให้ผู้เรียนใช้สามัญสำนึกใช้ทักษะในการสำลิ่งแวดลอม และใช้ทักษะในการอธิบายความคิดได้อย่างเต็มที่ ดังนั้นผู้เรียนจะกระตือรือร้นที่จะสร้างผลงานของเขาอย่างเต็มความสามารถ และ วิธีการนี้ จะช่วยให้ผู้สอนสามารถเชื่อมต่อดระดับความยากง่ายของความรู้ให้แก่ผู้เรียนแต่ละคนในห้องได้อย่างเหมาะสม ผู้เรียนจะเพลิดเพลินกับการสร้างสรรค์งานของเขา และมีส่วนร่วมในกิจกรรม

ข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง “การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ ” ผู้วิจัยได้สรุปแนวคิดและข้อเสนอแนะดังนี้

ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1. จากผลการวิจัยพบว่า การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชากฎหมายธุรกิจของ □ ระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นสูงปีที่ 1 ที่เรียนด้วยการจัดการเรียนรู้วิธีสตอรีไลน์ สามารถพัฒนาผลการเรียนรู้ดังนั้นก็ควรสนับสนุนให้ครูนำวิธีสอนโดยใช้วิธีสอนแบบสตอรีไลน์ไปพัฒนาผลการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาในวิชาอื่นๆ

ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษาเปรียบเทียบผลการเรียนรู้ในการจัดการเรียนการสอนแบบสตอรีไลน์กับการสอนวิธีอื่นๆ เช่น การจัดการเรียนรู้แบบร่วมมือ

บรรณานุกรม

กระทรวงศึกษาธิการ. หลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาชีพ พุทธศักราช 2557. กรุงเทพฯ : กรมวิชาการ กระทรวงศึกษาธิการ, 2557.

ชนพร ศรีวิเชียร. การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนระดับประกาศนียบัตรวิชาชีพชั้นปีที่ 2 ที่เรียนด้วยวิธีการสอนแบบ Storyline ในวิชาการส่งเสริมการขาย. วิทยานิพนธ์: วิทยาลัยเทคโนโลยีเมืองชลพาณิชย์การ, 2558.

บุญชม ศรีสะอาด. การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น, 2543.

ประเสริฐ ผลิตผลการพิมพ์. คำนำ. ใน เจมส์ เบลตันกา และ รอน แปรนต์ (บรรณาธิการ), *ทักษะแห่งอนาคตใหม่: การศึกษาแห่งศตวรรษที่ 21*, หน้า 10-11. แปลโดย วรพจน์ วงศ์กิจรุ่งเรือง และ อธิปจิตตฤกษ์. กรุงเทพฯ: โอเพ่นเวิลด์ส, 2554.

สาโรช โศภิตกริช. นวัตกรรมการสอนที่ยึดผู้เรียนเป็นสำคัญ. กรุงเทพฯ : บริษัทบุ๊คพอยท์ จำกัด, 2546.

สุภา ศรีงาม. การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ ของนักเรียนชั้น

มัธยมศึกษาปีที่ 2 โรงเรียนศึกษานารีวิทยา โดยการเรียนรู้แบบสตอรีไลน์. วิทยานิพนธ์ สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยรามคำแหง, 2551.

เสนีย์ โตสุขโขวงศ์. รายงานการประเมินโครงการจัดการเรียนรู้ตามแนวทางขับเคลื่อนปรัชญา เศรษฐกิจพอเพียงด้วยบูรณาการเรียนการสอนโดยใช้วิธีสตอรีไลน์. นครสวรรค์:

โรงเรียนโกรกพระ, 2551.

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. แนวทางการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา เพื่อพร้อม
รับ การประเมินคุณภาพภายนอก. กรุงเทพฯ: พิมพ์ดี,2543.

วลัย พานิช. การสอนด้วยวิธี Storyline. เอกสารประกอบการประชุมเชิงปฏิบัติการเรื่องStoryline.
(อัครสำเนา),2545.

อรรถัย มูลคำและคณะ. CHID CENTER: STORYLINE METHOD: บูรณาการหลักสูตร และ
การเรียนการสอนโดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง. กรุงเทพฯ: ที.พี.พรีนซ์การพิมพ์,2542.